

Peirigòrd, quand ribiera e *terra* balhan lo nom d'un **país**
A tu que las vinhas d'*atge* bilhan de **porpre**
De las pradas, de las forests, *endurmit* en fisança, ne'n suertes tot **verd**
Tu que lo reirelutz de tos casses *sornes* chapelan de **negre**
Tos puegs, *linçòu* de calcari, se vestissen de borrhilh **blanc**
Terra de trobadors, terra d'acuelh e d'*amor*, demoras dins mon **còr**.

Peirigòrd, per te coneitre te fau tucar au **còr**,
Se fau tàiser e t'escotar, mon **país**,
Devem acceptar de legir, entre las linhas, non mas que lo **blanc**
Fau capit(ul)ar, dau sang dins tas venas, ne'n veire que lo **porpre**
Quand lo ciau, dins ton arma, vira que viraràs au **negre**
Remembras, que, a la prima, un aubre totjorn tòrna au **verd**.

Per poder chaminar luenh, a una passada, fau coneitre lo **vers**
Lo vers o lo devers, quò guida, mena, lo **còr**
Dins la nuech, fauta d'estelas, gardarem lo pè **negre**
Que daus uelhs, daus dets e de las bochas perdem lo **país**
E que perduts dins lo drapeu dau torerò, vesem tot de **porpre**
Fau ben aver de las raïç, per, de las alas, ne'n veire lo **blanc** !

Daus autres, fau ne'n prendre, ne'n perdre, los accents, far semblant, far sang **blanc**
Per saber que dins la vita, nonmàs podem 'nar **vers**
Ne'n tucar la mecha, ne'n veire lo **porpre**
La colera e lo desesper dins lo **còr**
Non, crese pas mon **país**
Que siàs bilhat mas de **negre**.

Laidonc, anem, seguem los punchs **negres**
De las discutidas, daus textes, enquera cercham los **blancs**
Mas totjorn, en repleja, seràs 'quí mon **país**,
Ofrissent un sòu, un sosten, la lum de l'esper **verd**
Las colors s'eschapan, sabronban dau **còr**
Los plasers de la vita, quand sus las jautas monta lo **porpre**

De l'*atge* ne'n as la maturitat, coma un bon vin **porpre**
Lo Peirigòrd, coma un òme *sorne*, gardará l'uelh **negre**
D'una ersa, la de l'*amor*, chapviraràs mon **còr**
Coma d'un *linçòu*, me vestirai de **blanc**
Per m'*endurmir*, en fisança, quand marmusaràs tos **vers**
De la *terra*, dau ciau, de las estelas, ses quí mon **país**.

De la nuech, los linçòus surtirán **porpres** mas **blancs**,
Coma dins la planta, la jòunessa 'justará, juntará, au **negre** lo **verd**,
A la punta daus pès, au chap de chasques dets, traparàs mon **còr**, ò mon **país**.

Susana Guimont e la còla